

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Viro Iacobo Consobrino & Marescalco nostro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

EPISCOPO, ET ABBATI
sancti Iohannis, & Archidiacono
Parmensibus.

Epist. 112.
De electione
Archiepiscopi
Mediolanen-
sis.

Ecclēsia Mediolanensis vacante, vota providere volentium eidem Ecclesie in pastore divisa sunt in tres partes, quibusdam venerabilem fratrem nostrum Vercellensem Episcopum postulantibus, aliis autem dilectum filium Mediolanensem Archidiaconum, & nonnullis Mediolanensem Archiepiscopum eligentibus in pastorem. Pro quibus procuratores partium ad sedem apostolicam destinati, non solum diversa, sed adversa, tam de consuetudine quam de pluribus aliis proponere curaverunt, sicut ea omnia vobis sub bulla nostra mittimus annotata. De quibus, cum non possent facere nobis fidem, inquisitionem eorum nos oportuit delegare. Quocirca discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatinus vocatis qui fuerint evocandi, & inquisita super omnibus diligentissime veritate, specialiter autem utrum de antiqua & approbata consuetudine omnes & singuli tam Abbates quam Præpositi ac etiam Capellani parem cum Ordinariis in electione Mediolanensis Archiepiscopi vocem habeant, & si nec omnes nec parem, qui & quantam, utrum videlicet non in singulis ordinum, sed in ordinibus singulorum, sit paritas attendenda, vel potius jus eligendi penes Ordinarios tantum resideat, & ceteri propter honestatem solummodo vocari consueverint ad cautelam, utrumve omnes vocati fuerint, an aliqui prætermitti, quid etiam potestatis aut juris Episcopi suffraganei habeant in negotio memorato, & quæ inveneritis, per vestras nobis litteras fideliter intimetis, ut per relationem vestram instructi, commodius in ipso negotio procedamus, præfigentes partibus terminum competentem quo recepturæ sententiam nostro se conspectui repræsentent. Quod si non omnes &c. tu ea, frater Episcope, cum eorum altero ea &c. Datum Laterani VII. Iunii, pontificatus nostri anno decimoquinto.

* Vide lib. 1.
epist. 369.

ARCHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS
per regnum Francia constitutis.

Epist. 113.
De concubina-
riis absolven-
dis.

Rigorem mansuetudine temperantes, præsentium vobis auctoritate concedimus ut transgressores statuti quod dilectus filius Guala tituli sancti Martini Presbyter Cardinalis tunc apostolicæ sedis Legatus in concubenarios promulgavit, & a

vinculo excommunicationis secundum formam Ecclesie absolvere valeatis & cum eis misericorditer dispensare, si urgens necessitas aut evidens utilitas postulaverint, qui hætenus præsumperunt aut amodo præsumperint excommunicati celebrare divina, injungendo eis pœnitentiam competentem, attentissime provifuri quatinus in hoc articulo sic flectatis ut non rumpatis neruum ecclesiasticæ disciplinæ, ne facilitas veniæ peccandi tribuat incentivum. Volumus igitur & præcipimus ad cautelam ut dispensationem eorum sedi apostolicæ reserves qui publice delinquentes, non verentur in populo scandalum generare. Ne verò peccantes sua non audeant propter pecuniariam pœnam confiteri peccata, fraternitatem vestram monemus & obsecramus in Domino, per apostolica vobis scripta mandantes quatinus gratiam indulgentiæ in quæstum avaritiæ nullatenus convertatis, fines huius mandati fideliter observantes: quoniam si aliter egeritis, non solum divinam, verum etiam apostolicam incurretis offensam. Datum Laterani VII. Idus Iunii, pontificatus nostri anno decimoquinto.

NOBILI VIRO IACOBO
Consobriano & Marescalco nostro.

Cum ejus vices geramus in terris qui unicuique secundum sua merita legitur redditurus, his qui apostolicæ sedis obsequio & pro ea etiam periculis se exponunt magnificè debemus & volumus respondere, quatinus sic labores eorum remuneremus in ipsis ut alios ad nostrum servitium inducamus. Olim siquidem cum Marcualdus, Dei & Ecclesie inimicus, in devotos apostolicæ sedis & carissimi in Christo filij nostri Frederici Sicilia Regis illustris fideles quasi deserviret impune, ac Siciliam ex multa parte ferro flammaque vastaret, regnum sibi usurpare disponens, ut eidem Regi, quem inclite recordationis Constantia Imperatrix tutelæ nostræ commisit, & regno, cujus balium nobis testamento reliquit, necessarium & expectatum diutius subsidium præstaremus, militibus quos pecunia nostra conduximus te duximus præferendum, & in Siciliam curavimus destinare. Tu ergo de mandato nostro regnum ingressus, post multas anxietates, sollicitudines, & labores, de Frederico in Calabria & Marcualdo in Sicilia faciente Domino mirabiliter triumphasti, memoriale comparans nomen tibi, & famam apostolicæ sedis extollens, quam

Epist. 113.
Consobriano
in Sicilia
deus vobis
Exultatio
ma.

Vide p. 113.
Innoc. III.
cap. 17. 11.

EPISCOPO MYRANO.

prædictus iniquus nitebatur in illis partibus abolere. Cùmque per viarum discrimina, sub inclementia temporis & aëris intemperie, victor ad nostram præsentiam redi-
visses, eam gratiam in fratrum nostrorum oculis invenisti ut diligentius attendentes quantum pro te apostolicæ sedis accessisset honoris, laboribus tuis magnificè respondendum assererent, & non solum consulerent, sed cum instantia plurima postularent ut tibi curaremus magnificè respondere. Nos ergo tuis respondere laboribus & utilitatibus providere volentes, castrum Nimphæ, quod quondam inclitæ recordationis Cencio Fratapani & O. & C. ejus nepotibus bonæ memoriæ Eugenius Papa prædecessor noster pro octingentis libris denariorum Lucensium obligarat, & nos ab eorum heredibus jam pridem recollectimus, pecunia consignata, & apud nobilem virum Bononem Bonifilij de mandato senatus judiciaria auctoritate deposita, pro qua fuerat obligatum, cum omnibus pertinentiis & utilitatibus suis tibi pro summa mille librarum Proveniensium de senatu de fratrum nostrorum consilio obligavimus, tamdiu tam à te quam tuis heredibus detinendum donec prædicta pecunia tibi vel eis esset integrè persoluta ex tunc ad Romanam Ecclesiam liberè reversurum. Ne autem si fructus quos ex eodem castro perciperes computare cogereris in fortem, plus ad incommodum quam commodum tuum hæc obligatio redundaret, vel si aliud faceres, pro temporali luero animæ dispendium patereris, cùm sis obsequiis nostris in marescalciæ officio deputatus, prædictum castrum in feudum tibi tamquam Marescalco nostro de solita sedis apostolicæ liberalitate concessimus, ita tamen quòd hæc nostra concessio nec nobis nec successoribus nostris præjudicium generaret quòd minus illud recolligere valeremus, feudo tamen tua vita durante. Cùm igitur tibi persolverimus pecuniam prætaxatam, & tu nobis legitimam refutationem feceris super ea, ne super feudo ipso propter hoc valeas molestari, illud tibi juxta prædictæ concessionis tenorem auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. concessionis & confirmationis &c. usque incursum. Datum Laterani v. t. Idus Junij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

Circa radices infructuosæ arboris ster-
cora submissimus fodientes, & per
tempora plurima sustinimus si forsan fructum produceret exoptatum. Verùm quia non potest arbor mala bonos fructus facere juxta sententiam veritatis, arbor eadem sic fota stercoreibus, & tamdiu expectata, non solum fructum bonum non protulit, sed prorupit in spinas, quæ satis acriter pupugere cultorem. Hæc autem pro Episcopo Melfiensi proponimus, de quo nobis sunt sæpius nefanda & scelestæ suggesta. Et cùm in ipsum, propter suorum exigentiam meritorum, manum nostram debuerimus meritò aggravare, tanta erga eum patientia usi sumus quòd porrectum nobis suorum scelerum codicillum sibi duximus transcribendum; ut illud quasi suo admoventes aspectui, eum suis oculis monstrarem, ipseque videns in eo quibus & quantis sua foret facies obnubilata palloribus, de cujus hoc putredinis corruptela procederet, in latibulo conscientiæ scrutaretur. Acceperamus autem, & accepta rescripseramus eidem, qualiter habitus fuerat de bonæ memoriæ Jacobi prædecessoris sui morte suspectus, quid & qualiter post obitum successoris ejusdem Jacobi firmaverit juramento, qualiter contra id venerat quod jurarat, & quomodo tandem in sua fuerat electione processum, qualiter etiam vitula, in qua tunc arabat & arat adhuc ipsam publicè retinendo, sicut manifestum est suis civibus universis, fuerit die suæ consecrationis enixa, & quomodo qui post eum venerat & descendere ex eodem, ante ipsum fuerat factus Presbyter, & ante patrem accesserat filius ad altare. Cùm autem nobis annuntiata renuntiataque sibi eum corrigere debuissent, in tantum ipse nostros post sua projecit terga sermones quòd postmodum, sicut fuit nostris auribus intimatum, deposita penè penitus modestia pastorali, virtutibus hostis & vitii amicus effectus, licet in Ecclesia sua plures personæ honorabiles haberentur tam ætate, scientia, quam moribus idoneæ, ad officium cantoriæ dictum fecit filium in Ecclesia Melfiensi Cantorem: quo secum pariter in Choro sedente, mutua visione perpenditur quam carnaliter alter ab altero diligitur; præsertim cùm idem Cantor nullam dicatur gravitatem morum & disciplinæ modestiam in commissa sibi dignitate servare, sed discurrat potius levitate propria, tamquam

Epist. 115.
Scribitur ad
versus Episco-
pum Melfien-
sem.
Vide infra epist.
215.

Tom. II.

MM m m ij

Epist. 115.
Scribitur ad
versus Episco-
pum Melfien-
sem.

Vide gela
canon. 111
27. 14.